

at ogsaa den Side af Sagen synes mig at fortjene Overvejelse: om vi, efter at de paagældende Byer og navnlig de nye Garnisonsbyer her paa Sjælland er gaaede ind paa en bestemt Ordning, hvorefter de i Henhold til Indkvarteringsloven skal paatage sig en vis Udgift, skal paalægge Befalingsmændene af deres i alt Fald for de lavere Befalingsmænds Vedkommende ikke særlig høje Lønninger at give et Bidrag til Kommunens Kasse, der opvejer, ja, i mange Tilfælde mere end opvejer den Udgift, som Kommunen er forpligtet til at bære.

I øvrigt nægter jeg ikke, at det i nogen Grad forbavtede mig, at den højtærede Forsvarsminister kun talte om det værdifulde Privilegium, som det var for de paagældende Befalingsmænd, at de i Henhold til den gældende Lovgivning ikke skal betale mere end 2 pCt. af deres Lønninger i Skat. Det er rigtigt, at dette „Privilegium“, som den højtærede Forsvarsminister kaldte det, er blevet mere værd, efterhaanden som Skatteprocenten er steget, men naar den højtærede Forsvarsminister sagde, at de vedkommende maatte finde sig i de samme Vilkaar som andre Embedsmænd, synes jeg dog, man skylder de militære Befalingsmænd at gøre opmærksom paa, at de ikke er underkastede de samme Vilkaar som andre Embedsmænd, idet de bliver udkommanderet fra København til at gøre Tjeneste lige saavel i Aalborg som i Aarhus og derfor straks kan komme til at svare disse endda efter Ministerens Oplysning adskillige Hundrede Kroner mere i Skat. Det er ikke dem selv, der søger om at blive ansat i de forskellige Byer, men de bliver kommanderet dertil. Andre Embedsmænd bliver som Regel ikke kommanderet til at gøre Tjeneste et bestemt Sted, men søger selv den paagældende Plads. Det er dog en Forskel, som det vistnok er nødvendigt i nogen Grad at have Opmærksomheden henvendt paa, naar der er Tale om at stille Byerne saa gunstigt, som det vil blive, naar de faar Ret til at opkræve den almindelige Skat af militære Befalingsmænd, til Trods for at de er indgaaet paa en Ordning, hvorefter de kun havde Lov til at kræve 2 pCt. og selv skulde yde et vist Tilskud til de Indkvarteringskostninger, som fra gammel Tid af paahvilede samtlige Byer, men som derefter ved den nyere Ordning er blevet paalagt med et vist mindre Beløb alene de Byer, der har Indkvarteringer.

Imidlertid er vi fra Venstres Side villige

til at søge en gylden Middelvej, en lempelig Overgang. Det Parti, jeg tilhører, vil gerne være medvirkende dertil under Sagens videre Forhandling, ligesom vi ogsaa ved tidligere Forhandlinger har stillet i Udsigt, at vi vilde søge at finde en ogsaa for Byerne mere tilfredsstillende Ordning end den nuværende. Men det er nødvendigt i nogen Grad at tage Hensyn til de paagældende Befalingsmænd, der for ikke saa mange Aar siden har faaet deres Lønninger reguleret, uden at det Spørgsmaal blev rejst, om de med Hensyn til Skatteydelse skulde stilles lige med alle øvrige Skatteydere og Skatteborgere.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) sagde, at de to Partier, der hidtil enten i Fællesskab har fremsat et Lovforslag som det foreliggende eller været enige om det, nu er et Flertal og altsaa kan gennemføre Lovforslaget enten uden Udvalgs Nedsættelse eller med Udvalgs Nedsættelse, efter som det maatte findes rigtigt. Og det er en Selvfølge, at naar den højtærede Forsvarsminister mener uden Skrupler at kunne gaa ind paa at paalægge de paagældende disse adskillige Hundrede Kroners Skatteforøgelse, er det navnlig ham, der i saa Henseende har Ansvar, og vi andre kan sige, at naar Militæretatens øverste Embedsmænd mener, det er forsvarligt, er der ingen Grund for os til at gøre os Skrupler over, at man paa den Maade tager noget af Befalingsmændenes Indtægter og giver det til Kommunekasserne for i stor Udstrækning, om ikke fuldt ud, at dække den Udgift, der ved Lovgivningen er paalagt Garnisonsbyerne. Det er Forsvarsministeren, der har det største Ansvar, og jeg kan som kommunal Mand i og for sig ikke have noget imod, at Kommunerne bliver godt stillet. De vil efter dette Lovforslag blive stillet meget bedre, end det oprindelig var Tanken, men naar Forsvarsministeren mener det rigtigt at paalægge Hærens Befalingsmænd at yde et Tilskud til Kommunernes Kasse, kan jeg egentlig sige: For mig gerne.

Slengerik: Da det Lovforslag, vi her behandler, er i Overensstemmelse med det Lovforslag, som har været forelagt her i tidligere Aar, og da jeg ved de foregaaende Lejligheder har udtalt mig derom, ønsker jeg ikke at gentage, hvad jeg har sagt tidligere; jeg anbefaler blot Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg vil